

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyíltér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasabos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.

Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyíltér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Egy kis jóakarát.

E sorokban a rimaszombati egy. prot. főgimnáziumról lesz szó.

Megemlékeztünk már arról, hogy gimnáziumunk jövője attól függ: vajjon a 16000 forintosra felemelendő állami subventióval az iskola fenntartó testülete képes lesz-e a tanári fizetéseket úgy rendezni, mint az állami iskolák? Ha nem: akkor főgimnáziumunk a legsúlyosabb válságnak néz elébe, melynek következményeit a gondolkodni tudó emberek könnyen beláthatják. Ha igen: akkor mindazoknak az erkölcsi testületeknek, melyek a főgimnáziumot támogatják csak gratulálni lehet azon nemes áldozatkészségükért, melylyel egy oly nagy fontosságú erkölcsi intézményt, mint a mi főgimnáziumunk, a fejlődés végtelen útjára tereltek, még pedig oly módon, hogy annak az intézetnek gyepőit nem adták ki kezükből.

A megoldás azon fordul meg, hogy a valóságügyi miniszter a 16000 forintos subventióra vonatkozó szerződés végleges megkötését nem teljesíti mindaddig, míg tanárainak fizetése nem hozatik összhangzásba az állami tanárokéval. — a szerződés egyes pontjaira vonatkozólag pedig bizonyos módosításokat hangsúlyoz, melyeket annyira fontosnak tart, hogy azok nélkül a szerződést szintén nem kötheti meg.

E módosítások között van minden oly tétel törlése, mely nem tekinthető az iskola állandó s teljesen biztos jövedelmének. Már pedig beavatottak igen jól tudják azt, hogy gimnáziumunknak, mint minden prot. intézetnek egyik jelentékeny jövedelem forrása az áldozatkészség volt, mely immár évek hosszú sora óta mindig egyformán nyilatkozott meg e tanintézet iránt. A két protestáns egyház, a pénzügyet, s különösen *magyar Rimaszombat városa* voltak a főgimnázium jótévedői, úgy hogy e révén befolyó jótékony adományok jóval meghaladták az ezer forintnyi évi segélyt, mely összeg, mint jelentékeny tétel, az

új szerződési tervezetbe is felvételre került. Egyáltalán nem esodálkozhatunk azon, hogy e jövedelmeket a miniszterium nem látja teljesen biztosítva, mert bár nincs kétség bennünk az iránt, hogy a jóakarát gimnáziumunkkal szemben jövőre is a mult hagyományaihoz méltóan fog megnyilatkozni: ama feltevésnek mégis helyet kell adnunk, hogy valamely nem remélt akadály folytán valamikor, — talán egy-két év multán — a jótékony adományokat az iskola költségvetéséből törölni kell. A fizetésrendszer azonban csak úgy eszközölhető, ha az állami subventiónál gimnáziumunk valamivel több biztos jövedelmet tud kimutatni.

A dolog teljes megértésére szükséges tudni, hogy a gimnázium évi költségvetése meghaladja a 34 ezer forintot, melynek fedezésére az állam 16 ezerrel jön segítségül, míg évi 18 ezeret a gimnáziumnak kell előteremteni. E esinos kis összeg is megvolna, de csak valahogyan, mert a ma még esörgedező források egynémelyike el is apadhat.

Pedig nem szabad elapadnia, két okból.

Először, mert akkor a szerződés nem jöhetne létre, mi intézetünk lesúlyedését vonná maga után, — tanárai elpályáznának, újak nem igen kerülnének. Másodszor a fenntartó testület abba a kényszerhelyzetbe jutna, hogy — a fenntartásról s autonómiájáról lemondjon. Ez utóbbi eshetőség sajnos vége volna annak az emberfeletti küzdelemnek, melyet háromszáz év alatt protestáns egyházaink és tanintézeteink kifejtettek Hála istennek, iskoláinknak ma már nem az a legfontosabb missziója, hogy a magyarságnak védőbástyái legyenek; védi a magyarságot a megizmosodott állam, védik a hagyományok, s védi a fölébredt nemzeti öntudat. De ha a magyar állam eszméje megegyezik oly izmos volna s a nemzeti öntudat lángja kétszerte magasabba csapna: mégsem lehetne az iskolák programjából kitörölni azt a megszentelt törekvést, hogy az idők végeiglen a magyar nemzeti eszme őrei

és ápolói legyenek. És ha valaha magyar iskola ebben az irányban megtette kötelességét: akkor a rimaszombati az, mely büszkén tekinthet vissza multjára. Nem tekintve azokat a jogokat, melyeket minden autonóm testület élvez, már csak az az egy szempont is elég ok arra, hogy a rimaszombati egyesült prot. főgimnázium a maga autonóm jogkörében fennmaradjon.

De hogy így fennmaradhasson: biztosítani kell minden oldalról. Az állam subventiója lehet bárminő magas — csak több nem lehet, mint az iskola biztosított jövedelme. Ezért szükséges, hogy mindazok a források, melyekből iskolánk eddig táplálkozott, ezután se apadjanak, helyesebben ne apadhassanak ki. Ezért kell biztosítani legalább azokat az összegeket, melyeket a nemes áldozatkészség már a multban is olyformán juttatott a főgimnázium pénztárába, hogy azokat az intézet joggal tekinthette biztos jövedelmeknek s joggal vehette föl az állammal kötendő szerződésébe.

Ez összegek között egyik legfontosabb az a 900 frt, mely a város áldozatkészségéből telik ki, de a melyből állandóan csak 200 frt van okmányilag biztosítva, míg a többi kedvezőtlen pénzügyi viszonyok között törölhető a város költségvetéséből. Ezek azok az összegek, melyekre a miniszter nem támaszkodhatik.

De nem támaszkodhatik az iskolát fenntartó testület sem, mert tegyük föl azt a nem remélt esetet, hogy a város pénzügyei valamikor csakugyan oly kedvezőtlen állapotban jutnak, hogy költségvetéséből minden nem kötelező tételt törölni lesz kénytelen: minden valószínűség szerint a legsúlyosabb veszteség magát a gimnáziumot érné s akkor bekövetkeznék az az állapot, melyet fentebb jeleztünk, t. i. az iskola autonómiájának elvesztése — vagyis állami kormányozás alá jutása.

Miután a város költségvetésében a jelzett tételek *ma* még szerepelnek s a viszonyok nem

TÁRCSA.

Arany sugárait . . .

Arany sugárait
Lövelli szét a fény királya
A messze büszke nap.
Sugáritól az éj homalya
Oszlik, — derengve új hajnalra kel.
Az ébredt tájt bibortény önti el.

Gyakorta megragad,
Elborítja lelkem a bánat.
Sötétlő fellege
Gyakorta von egemre árnyat.
Fátyol gyanánt terítve rajta szét;
Borongó ég, fátylad mi gyász sötét!

Gyakran merengnek el.
Magam borus eszméknek adva.
Mint habnak a hajó.
Ha fergeteg vihar ragadja.
Holott hullám hullámba ütközött.
Örvény közel, ezer veszély között.

Gyakran merengnek el.
S mint egy nyomasztó, terhes álom
Lep meg a gondolat.
Fagyasztó dér hervadt virányon.
Be jó, be jó, be édes a tudat:
Hogy egy rossz álom csak e gondolat!

Álom, mit egy szavad,
Tekinteted hű feleségem
Elűz, mint felleget
Ragyogó napsugár az égen.
Lankadt virányra harmat cseppje hull.
Lelkem édes gyönyörtől ittasul.

Mint a virágkehely
Harmattal; kéjjel, boldogsággal
Csordultig megtelik.

S szerelemmel, forrongó vágygyal,
Mivel egész valóm tele,
Hajtom fejemet kebledre le.

Varázs-sugallat ér.
Felém édes, bűvös hang esendül.
Halkan a múzsa szól.
S ajkam csapongó dalra zendül.
Mely ittasulva lángol, ég, szeret;
Dalba ontom ki izzó lelkemet.

Borsody Béla.

Késő!

Irta: MARGIT.

Ismeritek a lelleket? Ott virul az árokparton, magas bokorban, sűrű zöld lombok között; bájos, üde halványkék virág. — Mire az ő ideje elérkezik, már az ősz lehellete érinti a tájat, — le van tarolva a rét, s a fák sárga-erős — immár ritkuló levelein megakadnak a fényes fehér őszi szálak. — Ahogy e pusztulás közepe telt teljes pompájában, felvirul, a bágyadó napsugár szomorú mosolyal esőkolja végig gyenge szirmait, s a darazsak ujjongó zümmögéssel üdvözlők.

Nóta is szól róla; vidám parasztlányok éneklék pajzán enyelgéssel:

„Kivirított a kék lellek,
Hiába bujsz, mert meglellek . . .”

Egy kis lányt ismertem egyszer, egy rózsás arezu szöke leányt, aki babonás rajongással szerette a vadvirágokat. Egész nap erdőn, mezőn bolyongott, s nagy tarka csokrokkal tért haza, hogy feldíszítse velök hófehér leány-szobáscskáját. De ahogy a tűnő nyár lassan utat engedett az ősznek, úgy lett a csokor napról-napra szintelenebb, s midőn már alig talált a kis lány egyebet néhány szál szomorú őszi kikericsnél: akkor hozott neki valaki egy csokor lelleket, s bohó szíve menten beleszeretett az új virágba, a nótába, mely róla szól, és abba, aki vele mindkettőt megismertette.

*

Katicza menyasszony volt; nem nyilvánosan elje-

gyezve ugyan, de a szava kötötte s az eljegyzés is csak fiatalsága miatt lön későbbre halasztva. Még 17 éves sem volt mikor a vőlegénye megkérte, s Katicza, kinek gyermekszíve a szerelmet még nem ismerte, s ki őszinte rokonszenvvel viseltette a fiatal ember iránt, habozás nélkül mondott igent. És aztán egészen boldognak is érezte magát, mikor hallgatta a vőlegénye szerelmes suttogásait és gyermekes örömmel fogadta az özönével érkező virágokat. Mikor pedig a nyár folyamán elhagyta a fővárost, hogy egy-két hónapot a keresztatyja birtokán töltsön, üde lelkét ott is teljesen kielégítette a természet ezer bája, a vőlegénye koronkénti látogatása és a vele folytatott levelezés.

Az idő már erősen öszre hajlott, mikor Katicza megismerkedett egy fiatal katonatiszttal, aki a szomszéd városból jött ki a keresztapa látogatására. Magas, barna fiú volt, esodálatosan mély kék szemekkel, és igen rokonszenvet arczal, de a modora az igazán eredeti volt: őszinte a gorombaságig, gunyos, ingerkedő, s Katicza, ki már megelégtelt a többi fiatal ember bölcsőjét, valami sajátos varázst talált a velevaló társalgásban. És repültek az órák, eltelt két nap, két derűs, élénk nap, aztán a fiatal tiszt visszament a városba. Másnap borus, esős időre ébredt Katicza, s valami sajátos melankóliával a szívében és szemében, nézett ki a szomorú, nedves ködben uszó tájra. Nem tudta mi fájt, miért fájt, de csak erőfeszítéssel tudta környezetét elámitani, — tetteve az élénkséget, mely azelőtt sajátja volt. — Nem bírt reá érdeklél semmi, valami megmagyarázhatatlan várakozás emésztette és a nyugodt derűt folytonos izgalom váltotta fel lelkében.

És csak teltek a napok, érkezett egy levél a vőlegényétől, melyet az öreg postás a szokott hamiskás hunyorítással adott át neki. A leány arcát elöntötte a vér, egy bizonytalan, homályos érzése támadt, melyről nem bírt vagy nem akart magának számot adni, s pillanatnyi habozás után olvasatlanul dobta a levelet íróasztala fiókjába. Fölt a lángoló szerelmes szavaktól, félt, hogy nem találunk viszhangra szívében, s ettől fogva még lázasabb és nyugtalanabb lett.

Egy sugaras délelőttön, a parkban sétálva, észrevett a mellékuton egy délezeg, egyenruhás alakot s feldobbanó

hogya a külföldi és hazai lázasan folyó nagy arányu kísérletek, tudományos kutatások nyomán, mihamarabb diadalt aratunk.

Ez időszerint 2-féle oltási eljárással rendelkezünk: Az egyik, a budapesti állami bakteriologiai intézet kitűnő vezetőjének Dr. Preisz tanárnak módszere: a sertésveszén már 2-3 hónappal előbb átesett sertések vérsavójával; amásik Perroncito turini állatorvos iskolája hírneves tanáraé: aki oltóanyagának titkát nem árulta ugyan el, de kinek tekintélye nyújt biztositékot arra nézve, hogy állításában megbízunk. A közösen készített Perroncito-Bruschettini-féle oltóanyag, melyet eddig Olasz-honból kellett hozatnunk, július 5-től kezdve a bpesti kísérleti laboratoriumnál szerezhető be. Folyó év június havának elején ez oltóanyaggal 816 drb sertést oltottam; és sem a beoltás következtében, sem azóta elhullás nem fordult elő. Beoltásnak a hátulso ezomb bőre alá állatorvos által kell történnie, mivel az asepticus — esiramentes — eljárásra igen ügyelni kell. Beoltás után párnapig feszes járás mutatkozik, mely valószínűleg a befejeszkedett anyag mennyiségének tulajdonítandó. Oltani csak egészséges sertéseket lehet, mivel betegknél hatásatlannak bizonyul. Beoltások, szopós malacokat kivéve, mindazon sertések, melyekről feltehető, hogy a veszen még által nem estek. Az oltás az évek bármely szakában végezhető; az oltóanyag nem drága, drbnként 12 kr. úgy, hogy egy sertés beoltása, postával fertőtlenítő szerekkel állatorvossal, átlag 20 krba kerül. Az oltóanyag szörpsűrűségű barna folyadék, nem romlékony. Az olasz anyaggal védő oltás előnye, hogy elég kényelmesen beszerezhető; hátránya, hogy annak titka miatt mintegy sötétben tapogatózunk, eljárásunk nem gyakorlati eredmények, csupán egyéni bizalmon alapszik.

Dr. Preisz oltóanyagát ösmérjük, azt bárki maga is elő állíthatja, bár részemről azért tanácsolom a szakértő állatorvost igénybe venni, mivel nemcsak hogy az oltóanyag mikénti megkészítését ösmernie kell; hanem mivel annak készítésénél, ha az asepticus eljárás mentől minutiosusabban érvényesül, annál jobb, annál tartósabb lesz maga az oltóanyag. A módszer hátránya, hogy hol veszünk sertést mely 2-3 hónapja a veszen át esett? Valjon tudhatjuk-e mindenesetre a betegségnek mily fokán ment keresztül? Valjon sertésveszében, nem e más betegségben szenvedett? És valjon mennyi ideje, mióta kigyógyult?

Mind ezen gyakorlati nehézségek véleményem szerint elháríthatók, ha a sertés tulajdonosok, a községek előjárói állatorvos közbenjöttével vész kiűtése alkalmával a súlyos betegeket alkalmas módon megjelölnék s arról jegyzéket készítenének. Lehetőség ez azért is, mivel a járvány nem oly súlyos-jellegű, jóval enyhébb mint volt első ízben. Több darab kigyógyul, az elhullási % esékélyebb, bár még most is 30-80% közt variál.

Egyebekben az oltási eljárás ugyanaz, kivéve hogy a befejeszkendő mennyiség kevesebb. Az oltóanyag nem veszélyes, amennyiben a vérsavó a bakteriumok anyagcsere termékeit tartalmazza, melyek a szervezetbe jutó bakteriumok elszaporodását, szóval a betegség kiűtését megakadályozni hivatnak. Nagy előnye ez oltási módnak az, hogy bármely időszakban s a fertőzött sertéseknél is alkalmazható, mert a befejeszkedett vérsavóval, a szervezetben már tenyésző bakteriumok elszaporodásának határt szabni ezöltsünk.

Ezen oltási móddal oltatott be kísérletkép Pusztakurmezson hat héttel előbb 10 drb. sertés, mai napig jó eredménnyel. Kár, hogy oltási czélokra tetszés szerinti mennyiségben kész oltóanyag nem adatik; csupán kísérletre, kevés számú sertésre. Az oltóanyagot — vérsavót — magunknak kell tehát elő állítanunk.

Vármegei gazdasági egyesületünknek igen szép tevékenysége nyilhatnék e téren. Szakerök igénybe vételével ki kellene kutatni az oltóanyag nyerésére alkalmas sertéseket, azokat megvenni; az oltóanyagot lehető nagy mennyiségben elő állíttatni; megyebeli gazdaközösség, s a községek részére méltányos árban elárúsítani; a sertés állomány védő oltását fokozatosan eszközöltetni.

Miután az egyesület közvetítésével az államtól kedvezményes áron beszerzett kiváló apaállatok, sertés kanok, a fertőzés számos esélyeinek vannak kitéve s azok a sertés tenyésztéséig valamint az egyes községek őrési kárára részben elhullanak; ennek megelőzésére már most sürgősen kívánatos, hogy legalább az e tavaszon szállított állatok, az állami bakteriologiai intézetből kért anyaggal mielőbb beoltassanak.

Ezekben kívántam jelezni, a sertésvesz elleni küzdelemben mai napon megfelelően alkalmazható védekezési módokat; mert miként látjuk, a különféle gyógyszerekkel czélt nem érünk, azoknak adagolása nem megbízható, és a sertéseknél felettébb kényelmetlen. A gyógykezelés sikertelenségén alapszik az állatorvosok ellen emelt azon vád, hogy nem tudnak semmit, még a betegséget sem ösmérik. Sajnos, nagyon ösmérjük; még sajnósabb, hogy keveset tudunk.

Részemről elmondtam amit tudok, illetve tudunk. Most már gazdaközösségünkön a sor, hogy a tudomány vívmányainak igénybe vételével, s a szakerök kellő méltánylásával, ne csupán anyagi érdekeit, hanem világhírű sertésenyésztésünket, a lefelé süllyedéstől megóvni iparkodjék.

Válasszák a két módszer közül bármelyiket; viseltessenek bizalommal a nagy áldozatokkal járó tudományos kutatások iránt; támogassák önzetlenül eljárásukban a szakértőket és hatóságokat; mert vállvetett munkával megérjük még azt az időt, midőn a sertésöl bejárója felé irhatjuk: nincs többé sertésvesz!

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szin és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (es. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Fényképezési műterem megnyitás!

VAN szerencsém a n. é. közönséggel tisztelettel tudatni, hogy **Rimaszombatban, Jánosi-utca 15. sz.** alatti házban a modern kívánalmaknak megfelelő

● fényképezési műtermet ●

nyitottam, melyet a legújabb találmányu gépekkel rendeztem be, s ez által teljesen képes vagyok a n. é. közönség legkényesebb igényeinek is megfelelni

A fényképeknek a legkisebb alakotól a legnagyobbig, valamint **olajfestmények, krétarajzok és színes fényképeknek** a leghűbb és feltűnő olesó árban való elkészítését gazdag tapasztalataim biztositják.

A mélyen tisztelt közönség szíves pártfogását s műtermemnek meglátogatását kérve, vagyok

teljes tisztelettel

GELLE BARNABÁS.

EGY TANULÓ FELVÉTELIK.

Eladó ház és kert.

Rozsnyón, a Berzéli-utca 103. szám alatti tágas uri ház, egy 726 □ öl udvar és 1400 □ öles kerttel szabad kézből eladó. — A ház áll 8 világos nagy szobából, 2 konyhából, éles-kamrákkal, két nagy, külön pinceszől, 6 lóra és 8 tehénre való két istállóhelyiség és hozzá külön kocsizsin, s egy nagy, köböl épült esürből, melyet lakóházzá lehet átalakítani. Valamennyi épület a legjobb karban van, mely részben palakövel, részben vaslemezrel van födve. Az udvaron két külön kis kert van; a harmadik a nagy kert, mely mintegy 110 nemesfajú gyümölcsfát tartalmaz, s mulató házzal van ellátva. — A tulajdonos czime megtudható a **kiadóhivatalban.**

1*

Mélyen leszállított árak!

Üveg- és porcellán-árúk!

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására juttatni: hogy a rimaszombati főtéren **Krausz Bernát** üveg- és porcellánkereskedésében biróilag elárverezett árak, árverés utján birtokomba jutottak, melyek különféle **üveg-, tükör-, porcellán- és lámpa-árúkból** vannak és azokat mélyen leszállított árakban elárúsítom; különös jutányos áron lesznek minden **épületi ablakbeugások,** úgy belga, mint közönséges üvegből, a leggyorsabban elkészítve, valamint **képek** a legdiszesebb kivitelben, bámulatos olesó árakban.

Kiváló tisztelettel

KRAUSZ SIMON.

Mélyen leszállított árak!

FLEISCHER és TÁRSA

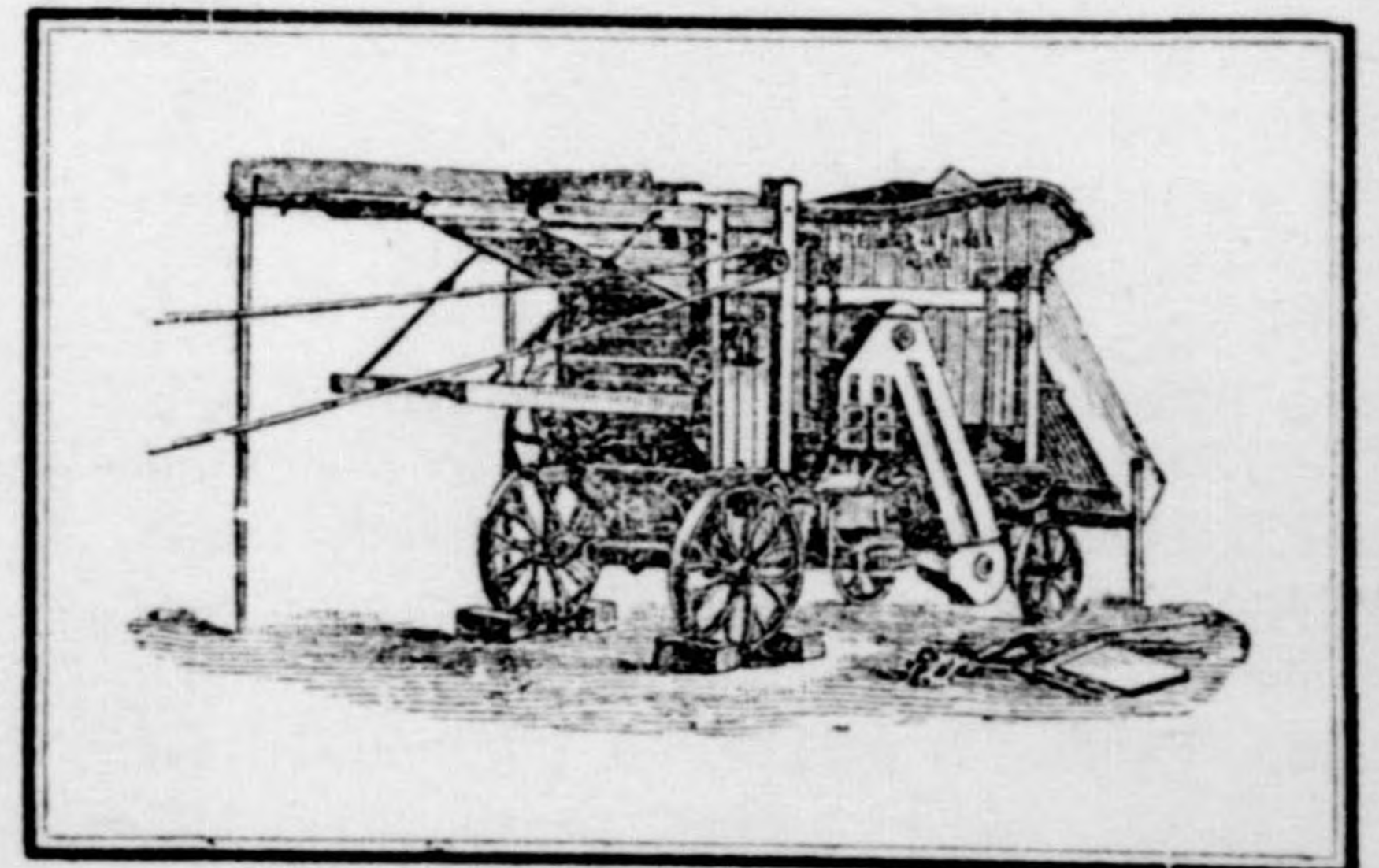
gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírű gépeit a **közeledő nyári idényre,** nevezetesen:

Cseplőkészleteit könnyű járással, járgány vagy gözmozdony általi hajtásra.

Kézi-cseplőgépeit, járgány-hajtásra is alkalmazva, szalmarázó készülékkel vagy a nélkül. **Backer- és magtár-rostait,** továbbá mindennemű szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat. **Szeszgyár-berendezéseket,** m. p. Henze-főzők, kavarázó-készülékek, malata- és burgonya-zuzókat, malomberendezéseket. stb.

Gépgyárunk gyártmányainak jelentékeny készletét tartjuk állandóan. **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.**

6-6

Hirdetmény.

856. sz. — A nagyrocezi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajthatóknak **Kristófi Lajos és neje** végrehajtást szenvedő elleni 192 frt 94 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrocezi kir. járásbiróság) területén lévő Sumjáczi község határában fekvő a Kristófi Lajos és neje sumjáczi 85, 506. és 264. sztykben foglalt ingatlanokra az árverést 823 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi szeptember hó 1-5 napjának d. e. 10 órakor** Sumjáczon a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt N.-Röcezen, 1897. évi május hó 20-án.

A nagyrocezi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság. **Szecsakay,** kir. albiró.

Hirdetés.

Rimaszombatban, a Jánosi-utczában 38. sz. alatt a vásártérhez közel fekvő **emeletes lakház, beltelek,** tágas **udvar** és a Rima folyóig terjedő rendezett **kert** szabad kézből örök áron eladó. **Szerényi János.**

Hirdetmény.

1722. sz. — A rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Bartók János és társa** végrehajthatóknak **Bartók Menyhért és társai** végrehajtást szenvedők elleni 86 frt s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. §-a s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Alsó-Hangony községben fekvő s az alsóhangonyi 42 sztykben A1. 1. sor 69. hrsz. 28/a házszám és 2. sor 71. hrsz. gazdasági épület és udvar valamint 3-33 sorsz. úgy AII. 1-3. sor 67, 68., 70. hrsz a 28/b. népsorsz. ház, udvar és gazdasági épület nemkülönbén a 4-26. sorszám alatt felvett ingatlanból, és az ez után járó erdő, legelő illetményből a végrehajtást szenvedett B. 2. 17. a. Bartók Menyhért B6. és 21. a. Bartók László B4. és 19. a. Bartók István B1. és 16. a. Bartók Erzsébet valamint az ezekkel közönségben lévő társtulajdonosok B3. a. Bartók András B5. 20. a. Bartók Borbála, B7. és 18. a. Bartók József és B8. és 22. a. Bartók Mária illetőségére vagyis a fentebb jelzett összes ingatlanok felerészére a 468 frt kikiáltási árban a C1. alatt Bartók szül. Kezég Ivács Julianna javára bekebelezett özvegyi joggal terhelt elrendelte s annak megtartására határnapul **1897. évi szeptember hó 10-ik napjának** délelőtti 10 óráját Alsó-Hangonyon a bíró házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz 46 frt 80 kr-rt készpénzben vagy az 1882-ik évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett és az 1881-ik évi nov. hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1897. évi május hó 24-én.

Vozáry, kir. tszéki bíró.